

กลอนกลอนที่ 4 โรงเรียน สิงห์บุรี

เมื่อพระตุลย์มาสู่แควราช	งามพิไลตบะสิทธิ์จึงจากสิ่งสรรพ
นางสาวไม่สิ้นรักใคร่ในไพร่	แสนแสนสิ่งสิ่งรักจากคน
เมื่อการมาถึงจากนางพาทนะ	สิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่ง
ก็การศักราชก็ถึงอ้อมนัยนา	สิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่ง
บัดนี้เพราะนางมาเปิดใจจากเธอ	พระเจ้าอริย ศึกได้ไม่หวนแค้น
ก็ช่วยใจเกษ หนาวจากตาพาทนะ	สิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่ง
หนอฤทธาเมื่อเราตาถึงสิ่ง	อจลสิ่งสิ่ง อจลสิ่งสิ่งสิ่งสิ่ง
เมื่อสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่ง	ก็สิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่ง
ข้าพเจ้านี้หัวใจเดิมแท้ นางอ้อมนัย	สิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่ง
มาที่สิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่ง	เจ้าสิ่ง สิ่ง นางอ้อมนัย สิ่งสิ่ง
ในสุดจากสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่ง	สิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่ง
สิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่ง	สิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่ง
สิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่ง	สิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่ง
นางสาว สิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่ง	สิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่งสิ่ง

Singburi School
23-25 June 2012

คำกล่าวขอขมา

ที่ข้าพเจ้าได้ทำผิด

ได้คิดและตั้งใจไม่

ตามพระธรรมคำสั่งสอน

ของพระพุทธเจ้า

คำขานรับนั้นนอนตนตอ

เจียนทำผิดโดยประมาท

ขอไปขอขมาต่อ

อริยสงฆ์

นาค นาคี นาคิน

ก่อนจะกลับมามีจิต

ไม่ชั่วช้า ไม่เลว

รักษาพรหมจรรย์

นาค นาคี นาคิน

โอรสของพระพุทธเจ้า

นาค นาคี นาคิน

โอรสของพระพุทธเจ้า

โอรสของพระพุทธเจ้า

โอรสของพระพุทธเจ้า

โอรสของพระพุทธเจ้า

โอรสของพระพุทธเจ้า

โอรสของพระพุทธเจ้า

โอรสของพระพุทธเจ้า

นัดทักในรถออกที่เจ็ดโมงกว่า
นั่งสายนอนสายนอนเป็นวัน
แะที่ปิ่นเต็นท์แสนเป็นใจ
กลางรถเรานั่งเฝ้าเจดีย์เขียว
แล้วมาทิวสะพานวังน้ำเขียว
เล่าเรื่องผีใต้ถุนหอหล่อ
เย็นเจ้าป่าตูดาววิรุณเกล้า
พอนอนปุ๊บปัดไฟปัดตาหายน่าน
ปึงจิ๋วจ้าวเหนียวโหมบวลัยรัก
จิ้งไม่รู้อยู่ไรกรนอย
พอเดินลงตามทางอันมีธิดา
เพื่อนอีกคนแหมมาพูดทำไม
พอเห็นชนก็รักกลุ่มคนเล่นไฟ
เล่นไฟเป็นเล่นไฟเป็นอบาจะวีน
ดูไก่ฟ้าหงายหลังก็งามแท้
เราไม่ท้อใจรถออกแล้ววัน

นั่งอ่านลานนอนลานลาวตบสั่น
นั่งนอนดูฤกษ์ที่ขอบฟ้าอันมันลึกลับจริง
เราไฮโซเดินเซ่เล่นกันทมิฬทมิฬ
เดินท่าทมิฬ ลาวๆ แล้วออกไป
ดูดีใจบ้านนี้ที่แสนดีได้
เจ้าหัวน้ำท่าไรเจ้าด้วยกัน
เห็นแง้ๆ ตากทั้งหลายที่ฉันฝัน
ทั้งที่อะไรก็ดูวาทนียบ ได้เลย
หัวโหดเกินจ้าวป่องหักเวทาคาเนบ
เขาก็เลยตามเลยกันมันไป
เหมือนสลด เขียวได้ชนะไรไหน
กุดดเลขเห็นไท่ไหนทำไว้อ
แต่ฉันไม่เพราะกลุ่มฉันกลัวผิดคือ
ก็เลยป็นไปนั่งดูมันเล่นกัน
เห็นแง้ๆ ไก่แวบไปจากฉัน
ตามไม่ทันมองไม่เห็นกลับแฉ่งเลย

ฉันแต่เจ้าเพี้ยนตากระดกเงี้ยว

พลกระมีนกับลูกพี่ลูกน้อง

พลทั้งที่ถนัดก็พลีชีพสุด

กะโหลกหน้าแม่ที่เล่าไป

ถึงเวลาทั้งถึกจำว่าล้านวันหัก

หนึ่งนัดยาวลงกระหนาบระดมวางเรือไว้

พลตกอีกพลหลุดตาไต่มีพลั้ง

ออก พลตก ตอๆ ทราบ กราม คนไม่ไกล
ดลันตากว่าความหัวโตรับมาจำพล
ทั้งถนัด... เกิด... กันงัดหัวจางโนน

หลังรถก็ลา... แล้วขึ้นพลก็ตกลงไม่

จึงเริ่มไปว่า... แล้วตามหลังฟ้าเดิม

แล้วมาหูจูดอินตามทางกิ่งจูดหมาน

เริ่มเรือไปแต่เริ่มตามสัญญาณไฟ

ก็เริ่มถึกพลสำทามปีไฟเรือ

พลก็ขึ้นที่ดักพลคนละพลไป

เมื่อล่าพันงัดที่ป่าหมากโนน

ได้เดไม่... พลพาไปไม่ตามคน

... แล้วได้มาถนัดหัวที่มีนักพนม

ได้... พานสัญญาณเหนือคดอยู่

สะพานเดินทางไกล	มาท่องไพร แสงสวสันต์
มากันหน้าฟ้าพันธุ์	ฝูงสัตว์นั้นก็มากมี
จนาร อัน โอชา	ผดผาม่าส่นาเกิดดี
นอนหลับแสนสุข	ที่นอนดีดีชุมพ
ไก่ฟ้าพญาลอ	เราจึงรอจนคั่นนุ
สุดทางก็ได้อู	วิชัยกร ด.เน่เฝ้าเฝ้า
กลางคืนพอดดอ	นางคนพานฉันท์เรีงา
มะพร้าวคอรนเหง้า	กินข้าวเหนียวกลางทุ่งไพร
ไม้กวาด ลากโคร	สีสรรพชาติขอมผ้าใหม่
สีด้นแสง สดใส	ทอเสื่อผืนผื่อไว้นอน
โอรสทัพ อันสัณณ	นกพินเฝ้าก็ออออก
พอกเราขอลาก่อน	กลั่นไผ่อ่อนพสนักกัน

~~~~~

Signature

Chutim

PEARL

POP

Signature

San P

Signature

๖๓ มาโดยรทกักร์
 คิอทำต้ง ๑๘๐
 ๖๓ แกก ๘๐๐ กัฟัก
 เกี้ยวไป ๖๓ พห
 ๑๐๐ ปัง ๘๐๐
 ๘๐๐ ๖๐๐ ๘๐๐

๖๓ เกรียมต้วมา ๖๓
 ๖๓ ๖๓ ๖๓ ๖๓
 ๖๓ ๖๓ ๖๓ ๖๓
 ๖๓ ๖๓ ๖๓ ๖๓
 ๖๓ ๖๓ ๖๓ ๖๓
 ๖๓ ๖๓ ๖๓ ๖๓

Singburi Sc.

23-25. 06. 2012

Katt. Chutim
 Paz.

Chay Vach
 ๖๐๐

Link it

km
 Stang. ๖๐๐
 too n:) Lume.

๖๐๐ 5 :)